

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fe-care publicare.

Dilele asociațiunei.

Preste opt zile și la Brașov se vor întruni membrii asociațiunei tranne pentru literatura și cultura poporului român.

Eată și o oasă în sterilitatea deșertului politic, o oasă binefăcătoare, care, cel puțin, ne arată un teren fecund, prin urmare promițtor de roduri salutare și pentru naționalitatea noastră.

Este adevărat, că fecunditatea rodurilor este foarte atârnatore de iubirea noastră de activitate. Scim cu deosebire două momente din viața asociațiunei, care merită să le avem totdeauna dinaintea ochilor. Este momentul adunării asociațiunei într-unite în 1862 la Brașov pentru prima oară și la Sibiu în 1881 pentru a treia oară. Aceste două momente au arătat că: dacă va cineva, poate. Au fost două improvizățiuni de esopții despre ceea ce poate și scie poporul român; dar amândouă au dovedit, că este fond, și bun fond de activitate în poporul român și că fondul acesta trebuie numai dezvoltat și cultivat și monarchia noastră, ba și apusul european are să câștige în Europa resăriteană un factor nou pentru progresele culturii.

Dacă stăm și medităm serios asupra lucrului, vom afla, că de amândouă-orele poporul român a dovedit, că este mai productiv în ceea ce privește industria sa; cealaltă parte mai superioară a populațiunei române, care prin asociațiune a luat sarcina conducerii, din contră, a dovedit, — ca se delăturăm și aparența asprimei, — inferioritate.

Au trecut douăzeci și unul de ani de când Brașovul a primit asociațiunea în sinul său. Brașovul primind acum a doua oară asociațiunea în sinul său, va avea ocaziune să vadă disproporțiunea între anii și crescerea celei dintăiu.

Dar se dicem, că asociațiunea a crescut. Ea are un fond frumușel, are în Sibiu o realitate. A creat afară de fondul ei și unul pentru un institut a cărui realizare este și grea și totodată și nepractică, înțelegem fondul academiei de drepturi. Ea a împărțit și diverse ajutoare și susține o foae, care reproduce articoli din foi diverse. Însă dacă judecăm lucrul mai serios, vom afla, că este încă departe de a fi corespuns misiunei ce a luat asupra-și. Asupra literaturii române asociațiunea noastră n'a avut încă nici o influență, afară doar, că se îngrădesce și se apără, ca să nu fie nici cu puținul ce produce în legătură cu cealaltă literatură românească. Era de mult vorba de înființarea unor secțiuni științifice, care se lucre pe terenuri diverse.

Din organul asociațiunei însă până acum n'am putut vedea ce s'a făcut în privința secțiunilor. Noi așa credem, că dacă acele s'ar fi înființat și dacă înființându-se ar fi și lucrat ceva, lucrările s'ar fi publicat.

Istoria noastră națională așteaptă cu nerebdare să fie scrisă și să se facă cunoscută și poporului român. Până acum însă nu sînt nici elementele toate desgroate, care au să compună istoria noastră națională. De aceea și încât ni s'ar părea, că am avea unele compendii de istorie, acele sînt nise compilățiuni după autori străini, în cari se poftoresc nise teorii îndreptate în contra vieții noastre naționale politice, pe când noi am ave lipsă de adevărul istoric, cu care să combatem acele teorii scâlciate. Străinii cu suflet, dar tot străini, au început, în timpul mai nou, a ne desgrota și adevărurile istorice. Pe cărarea bătută de aceștia ar trebui să completăm ceea ce mai lipsese. Noi însă vedem, că nu se face în privința aceasta nimic. Privăților s'au particularilor poate că nu le dă mâna; asociațiunea, a cărei misiune este promovarea literaturii române în înțeles larg, n'avem semne să fi făcut ceva în privința aceasta. Dinaintea nasului nostru se desgroapă reliquiile străbunilor nostri, cu cari ne fâlim la toate ocaziunile, și se duc în muzee străine. Ruinele Ulpiei Traiane, numeroasele fragmente de drumurile lui Traian, praturile lui Traian, urmele romane dela Alburnu etc. sînt pentru poporul român sau o carte închisă și sigilată cu șapte sigile, sau un vis clar-obscur, pecând toate acestea și altele încă, care nu le putem înșira aici, ar trebui să fie în memoria poporului așa de positive, precum este „Tatăl nostru”.

Generațiunea mai dincoaci n'are de unde să pună mâna pe vre o scriere, care să o inițieze în istoria proprie națională și să-i dea firmitatea caracterului național pentru toate eventualitățile.

Poporul nostru în cea mai mare parte este popor agricol. Vicisitudinile prin care a trebuit se treacă și de cari nu este de tot scutit nici astăzi, au făcut ca și acest ram să fie poporului cât se poate de amarit. Mai demult asupra-și feudale, acum sarcinile disproporționate, căror este supus agricultorul, numărul cel mare și nemilostiv al usurarilor și în fine comasările, adeseori defavorabile, au contribuit și contribuie, ca soarta poporului numai favorabilă să nu fie. Agricultorul nostru numai ca prin minune se mai poate susține de pe o și pe alta. Pentru că în mijlocul consecențelor din trecut și a multimei de greutăți din present, poporul este, așa dicend, lăsat în mâna sorții. Nimenea nu 'și aduce aminte de el, lecăt când are să contribuie. Nu

se vede de nici o parte vre o inițiativă serioasă, prin care să i vină cineva poporului într'ajutoriu cu mijloace eficace, din care, să se amelioreze modul lucrării sale, pentru ca să aibă mai mult sporiu și să întimpine mai cu ușurință greutățile cu care are să se lupte.

Abia de un timp foarte scurt, din inițiativă privată s'a ajutat poporului agricol în câtva prin îndreptarea unei părți dintr'insul la meserii. Ajutorul acesta însă este indirect. El contribuie numai la rămânerea proprietăților mai puțin împărțite și dărăburite ca până aci.

Cât n'ar fi așa dar de făcut și pentru cultura poporului român în ceea ce pe popor îl privește atât de aproape și este pentru români cestiune atât de ardeitoare.

Câte încă s'ar mai pute dice că sînt a se face și pentru literatura și pentru cultura poporului român.

Asociațiunea într'unită în adunare generală în anul al 21 în Brașov se nu treacă peste misiunea ei cu ușurătatea, cu care în mare parte a trecut până acum. Avem puteri destule pentru ca să se poată face ceva. Sînt cu sutele bărbații, cari cu sudoarea poporului și au câștigat cunoscințele după care trăiesc. Conducătorii Asociațiunei apeleze la toți aceștia, ca un procent, mai puțin, o jumătate de procent de munca dintr'un an pentru oficiul sau pentru câștigarea hranei sale se o jertfească poporului, din care face parte și le-a ajutat să fie aceea ce sînt și numai decât nu vom mai ave privescarea unei puștii aproape sterpe dinaintea noastră.

Dar și în interesul special al asociațiunei noastre ar fi când am vedea, că activitatea ei trece marginile unei activități birocratice. Interesul ar fi mai viu, membri mai numeroși și contribuenți mai mulți și mai gata la contribuie, — prin urmare și fondul s'ar spori mai în grabă.

Poate că nu vor plăcea multora reflecșiunile aceste cam neplăcute. Însă am dori ca se ne trezim mai curend, să fim mai sprinteni și se ajungem la țintă înainte de ce va fi prea târziu.

Pentru astfel de pornire, cum am încercat a schița în șirurile aceste; dar nu pentru laude reciproce și fără de nici un folos, am dori să fim cât mai numeroși la adunarea generală din Brașov.

Dacă acolo s'a făcut începutul, arătând ce poate poporul ca atare, să se facă odată și începutul, arătând ce poate lamura poporului, care cu mândrie se numesce inteligența lui.

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.
(Tradus din franțozesce de E. B.)
(Urmare).

— Așteaptă nișel, Cristiane. De ce nu s'a coborît copilul simplu pe scară?

— Da, în adevăr, cu atâta mai mult, că Stollborgul are o scară ascunsă; dară ea este păzită de sbiri.

— Incoruptibili?

— Nu, dară ducesa n'are bani și trădătorul are punga plină. „Scena a doua: don Sacho, unchiul sêlbatec vine spre a priveghia crima.”

— Pentru ce nu merge el însuși în pavilion, unde este victima sa prinsă, și pentru ce nu aruncă el copilul pe fereastă fără atâtea ceremonii?

— Ei! sciu eu? Să dicem, că copilul nu este încă născut și că se așteaptă momentul fatal!

— Prea bine. Așa dar copilul are să se nască și până ce don Sancho intră în pavilion și urcă

scara, Paquita, cameriera lasă copilul în jos, care tocmai s'a născut! Dară vede se copilul?

— De bună seamă! O să-l zugrăvesc în leagăn. O ață va reprezenta funia. Toate acestea vor fi tăiate în hârtie și vedute din îndepărtare.

— Apoi trădătorul este foarte supărat, găsind cuibul gol? Ce va face? Dacă l'am face să cadă pe fereastă și să-și sdrobească capul de stânci?

— Ba nu! Să ne păstrăm aceasta pentru desnodământul piesei, așa va fi sfârșitul minunat.

— Ei bine, în furia sa, el omoară pe nefericita sa nepoată. Se aude un țipet și ucigașul apare dicend: „Onoarea mea este răsbunată.”

— Onoarea sa!... Eu mai bucuros ași voi să dică: „Fericirea mea este completă.”

— Pentru ce?

— Pentru că el moștenesce dela ducesa: să nu-l facem scelerat pe jumătate, pentru că sîntem hotărîți a-i sparge capul la desnodământ!

— De sigur așa este logic; dară...

— Dară ce?

— O! dar recădem cu totul în istoria baronului Olaus, așa cum o spun vrășmașii săi, o rudenie prinsă dispărută...

— Nu face nimic, de oare-ce dta esci sigur, că istoria aceasta nu este adevărată!

— Eu sînt cât se poate de sigur, și totuși... Veți, dta m'ai făcut visionar deplin cu glasul dtale

misterios, cu ideea dtale de o femeie prinsă în pivniță, cu espliația dtale a propriei mele vedenii de ați noapte și cu cuvintele dtale din Biblie!

De oare-ce toate aceste nu sînt altceva decât desfătări a imaginațiunei noastre, noi nu riscăm a vătămă pe niminea, și, altcum, domnule Goefle, dacă ași redescapta sub mască și pseudonimului Cristian Waldo, vre-o amintire tristă în spiritul dlui baron, ce-mi pasa, te întreb. Și de dta, nu scie niminea că ești lângă mine...

— De cumva m'ar denuncia cineva baronului el este în stare a porunci lacheilor săi miserabili...

— Dacă îți poate aduce aceasta vreun pericol nici să nu mai vorbim, ci să căutăm alt obiect de comedie.

Dl Goefle remase pe gânduri vre o câteva momente spre marea nerăbdare a lui Cristian, care privea cu neastemper la brâncele orologiului ce înainta. În sfârșit avocatul se sculă cu o vivacitate nervoasă și esclamă preblându-se prin odae:

— Ei bine, cine scie dacă nu înseamnă aceasta a se retrage dela cercetarea adevărului? O să fiu eu un curtizan poltron a acestei persoane problematice? Nu voiu câștiga odată chiaritate în cestiunea aceasta? Să se dică că, un aventurier, adecă un băiat frumos și bun al întemplărei, de bună samă vrednic de o soarte mai bună, va gă-i în naivitatea sa, curag'ul de a se im-

Revista politică.

Sibiu, în 8 August.

Evenimentele din Agram au provocat articoli foarte vehemenți în presa ungurească. „Nemzet“ organ oficios al guvernului din Budapesta dela care ar aștepta omul să fie cât de moderat, dice că toate câte s'au făcut pentru Croația dela 1868 incoace, n'au contribuit la alt ceva decât la o agitațiune sistematică în contra Ungariei. Luarea firmelor nu este numai un atroant față cu insigniile Ungariei, ci totdeodată și față cu insigniile Croației trase prin tină. Vulgul sau plebea din Agram a comis călcarea unei legi, care nu este permis a rămânea nepedepsită. Nu cerem satisfacțiune, cum am cere dacă populațiunea unui stat străin ar insulta insigniile noastre ci cerem, ca vătămarea legii care s'a comis, îndreptându-se asupra caracterului statului nostru, să fie pedepsită, să se pedepsască adevărații făptuitori precum și autorii morali. Dacă oficiosul vorbesce o astfel de limbă, nu e mirare când „Pesti Naplo“ dice, că legile escepțiunale numai atunci se se delătore, când banul va sta bun, că nu se va mai vătama respectul datorit statului unguresc. Aședându-se apoi pulbera rescolită din stradă, insigniile Ungariei vor străluci mai tare și inscripțiunea ungurească, pe care croații astăzi nu vor să o sufere, va mai avea pelângă cuvintele de astăzi și cuvintele: „Nu te atinge de Ungaria.“ Este interesant că tocmai stânga extremă se arată mai moderată. Așa „Egyertetés“ scrie, că pentru vătămarea ce s'a făcut se poate afla satisfacțiune corespunzătoare, dacă opiniunea populațiunii se va schimba cu totul, dacă ura cea cultivată artificială se va prefice în amicitie sinceră.

În 17 August n. și-a avut și Praga, capitala din Boemia escesele sale. „N. fr. Presse“ dice ironic, că de bună samă ca să nu sufere „egala îndreptățire“, Praga de aur nu putea se rămânea inapoia Pestei și Vienei. Prin ce se distinge Praga este, că și-a ales o seară, cum este preseara aniversării născerei împăratului.

Escesele după scirile mai nouă se vede că se sporesc. Din Triest nu aduce telegraful scirea de esplosiunea unei petarde în preseara aniversării dela ziua născerii împăratului. De asemenea vin și din unele localități din Ungaria superioară. Escesele însă nu sunt de aceeași natură. Cu toate acestea neliniștesc și slăbesc totdeodată moralitatea politică a populațiunii.

Vre-o câți-va frunțași din partida națională a croaților s'au intrunit în 17 Aug. n. și au dat o declarațiune, prin care recercă pe banul Croației, ca din pozițiunea sa înaltă, cu toate mijloacele ce i stau la dispozițiune, să lucre ca legea de împăcare (între Croația și Ungaria) să fie respectată, și așa să se evite în viitoriu vătămarea legii. Declarațiunea aceasta și un articol din „Agramer Zeitung“ a provocat susceptibilități nouă în Budapesta. Nu mai puțin decât foaea oficială „Budapesti Kozlony“ ca răspuns la declarațiune dă comunicatul următoriu: „Insigniile de stat cu inscripțiune maghiaro-croată, care cu ocaziunea turburărilor din urmă din cetatea Agram se depărtară, în zilele cele mai de aproape se vor pune earăși la locul lor.“

Locțiitorul Galiției Alfred Potocki a părăsit postul seu, făcând loc lui Philipp de Zaleski, *persona grata* a elementului polon. Polonii își aduc foarte bine aminte când el ca vice-președinte în locțiință a dat ajutoriu la alegeri

în contra rutenilor. Schimbarea cea după gustul polonilor în locțiință și apropiata deschidere a dietei galițiane au stârnit în poloni apetit nou pentru îndestularea altor postulate. Între alte polonii ar dori transformarea Austriei într'o federațiune de naționalități slavice cu caracter espres catolic; ar mai dori să poată esercita putere expansivă în afară; în fine ar dori și aneșarea Bucóvinei și a unei părți din Silesia la regatul Galiției.

Causa că conferența din Londra s'a amânat pe Marți se scirea, că ar fi lipsa de instrucțiuni suficiente pentru reprezentanții Austriei și Germaniei. Mai în urmă vine altă scire, conform cărei reprezentant Turciei n'ar avea instrucțiuni suficiente. „N. fr. Presse“ aduce scirea, că înalta poartă nu poate ratifica actul internațional, dacă nu se admit rezervele ei în privința Bulgariei. Precum se vede ratificarea tratatului din Londra dă preste multe dificultăți Unele diare aduc în combinațiune cu amânarea ratificațiunii călătoria regelui Carol la Berlin. Înteressantă este împregiurarea, că „Allgemeine Ztg.“ acum a aflat cu cale se publice un tratat istoric și internațional de dr. Felix Dahn profesor ordinariu de dreptul public la universitatea din Königsberg. Tratatul are drept scop a dovedi cu istoria în mână, că pretensiunile Austro-Ungariei la Dunăre nu sunt întemeiate pe dreptul internațional. Așteptăm sfârșitul publicațiunii, pe care „N. fr. Presse“ îl signalizează, dicând că și românii merg prea departe cu atitudinea lor.

Regele Carol s'a bucurat atât la Breslau cât și la Postdam de o privire distinctivă. Afară de aceasta presa de frunte germană au luat notițe în articoli foarte călduroși de călătoria regelui Carol în Germania.

Dela Paris raportează diarele că în 15 August n. bonapartiștii n'au făcut mare senzațiune prin intrunirea în biserică St. Augustin, ci mai mult prin un banchet dat în Saint-Mandé. Banchetul, la care s'a vorbit despre mântuirea de idoli republicani, s'a terminat cu exclamațiuni: Să trăiască imperiul! să trăiască principele Victor! jos cu republica! jos cu Ferry!

Manifestările croate.

Se scire din Viena diarului „le Nord“ (traducerea „Românului“) cu data de 6 August:

Pe când în Boemia se face o apropiere neașteptată (!!) Red. „T. R.“ între cehi și germani, slavii din Ungaria devin pentru cabinetul din Pesta un subject de nelinișce. Spectrul „Marei Croații“ turbură somnul maghiarilor, cu toată încrederea superbă cu care partizanii dlui Tisza repetă, că în regatul Stului Stefan slavismul nu este decât o desemnare etnografică fără cea mai mică semnificare politică. Este, în adevăr, de necontestat, că slovacii nu aduc guvernului prea mari încurcături și că sârbii din Banat nu manifestează veleități insurecționale. În Croația situațiunea este mai puțin satisfăcătoare. Această țeară se bucură deja de o autonomie locală, care opresce pe maghiari de a strivi îndată grupurile bânuite de tendențe separatistice. Acți se află simburile unei organizații naționale în giurul căreia se pot cristalisa elementele ostile preponderanței maghiare. În privința demonstrațiunilor croate din Dalmația, „Gazetta d' Agram“ dechiară, că „Marea Croație“ este idealul națiunii croate și că unirea Croației, Dalmației, Bosniei și a câtorva alte țări slave nu

este în realitate decât o cestiune de timp. „Gazetta“ crede, că la realizarea acestui ideal ar fi folositor Austriei și Ungariei cât și națiunii croate. Ungurii sunt de părere cu totul opusă, căci pare că articolul din „Gazetta d' Agram“ a pus în mișcare lumea guvernamentală din Pesta, care vede în aceasta manifestarea, o urmare a politicii slavofile a comitetului Taaffe. Natural, că liberalii cislaitani n'au lăsat să scape ocaziunea pentru a insinua, că politica ministrului Taaffe trebuie într'un mod fatal se ajungă la desmembrarea monarhiei. Ungurii se află ași amenințați de slavism nici mai mult nici mai puțin decât germanii. Din fericire panica unguirilor n'a ținut mult. Ei au înțeles îndată absurditatea presupunerilor, tinzând a stabili o conexitate oare-care între manifestarea diarului croat și ceea ce liberalii numesc federalismul cislaitan. De altă parte, guvernul croat s'a grăbit să desaprobeze articolul din „Gezetta d' Agram“, și „Abendpost“ din Viena, foae semi-oficială, voesce se liniscească iritația diarului „P. Ll.“ dechiarând, că nici odată relațiunile dintre cabinetele din Viena și Pesta n'a fost mai cordiale. Totul merge prin urmare cum nu se poate mai bine în regatul St. Stefan, care de sigur n'are să se mai beme de nimic în ceea ce privesce revindicările slavismului cislaitan. Articolul din „Gazetta d' Agram“ este, pentru a dice astfel, un incidente personal în felul acela, care s'a întimplat acum în urmă la Posey. Dar este lămurit, că aceste incidente pot să se înmulțească, și maghiarii ar dovedi de înțelepciune, acordând celorlalți libertatea cuvântului de care ei usează într'un mod atât de larg. La urma urmelor „Marea Croație“ este un ideal tot atât de legitim ca și acela al fundatorilor dualismului. Sunt acum câțiva ani, cea mai mică alusie la individualitatea istorică a regatului St. Wenceslav era în ochii germanilor o crimă neertată; astăzi încep a se familiarisa cu ideea unei Boemii semi independente. Pentru ce Croații n'ar ajunge cu pace și legalitate la același rezultat ca și cehii? Pretinsa separație a croaților nu este de o altă natură decât aceea a cehilor; ei nu se gândesc cătuși de puțin a rupe legătura dinastică, care manține unitatea imperiului. Din contră, ar voi să adaugă la imperiul Habsburgilor un nou regat. Nu din punctul de vedere internațional aspirațiile croate ar pute să fie considerate ca un pericol, „Marea Croație“ fiind destinată evident a îngloba pe mica Serbie. Se poate crede, că cea mai mare parte a sârbilor are se protesteze tot atât de energic ca și maghiarii în contra unor asemenea tendențe. Antagonismul politic și religios, care se află între sârbii și croați, ar trebui se fie pentru maghiari o garanție indestulătoare de siguranță

Austro-Ungaria și naționalitățile balcanice.

Sub acest titlu, dice „Românul“, „Le Nord“ publică următoarea corespondență ce i se trimite din Viena cu data de 7 August:

Puțin lucru trebuie pentru a reinvia temerile pe cari le inspiră politicianilor austro-ungari situațiunea peninsulei Balcanilor. Ori în ce parte își întorc privirile, nu găsesc decât subiecte de nelinișce. Incidentele Crădișteanu a dat alarma; cu toată declararea cabinetelor din Viena și Bucuresci, că relațiunile între cele două țări sunt satisfăcătoare, diarele române și ungare continuă o polemică a cărei însemnătate imediată deși n'ar trebui fără îndoială se fie exagerată, totuși nu demonștră mai puțin că irendentismul român este în stare să adaugă un nou ele-

potrivii unui inamic puternic, precând eu, apărătorul legitim a dreptății oamenesce și dumnezeesce, eu să amorțesc într'o lenevie egoistă ce se apropie de lașitate?... Cristiane! adause dl Goefle, aședându-se dară tot încă foarte esaltat, se pășim la actul al doilea și se facem o piesă teribilă. Marionetele dtale să se facă vestite astăzi! să devină personaje serioase, imagini viefuitoare, instrumente a destinului! actorii acestia se reprezintă, ca în tragedia lui Hamlet o dramă, care face să tremure și se pălească crima triumfătoare, în stêrșit demascată! Aid, Cristiane la lucru! Să presupunem... tot ce se presupune în țeara aceasta pe socoteala baronului, că a otrăvit pe tatăl seu, că a ucis pe frate-său, că a lăsat pe cumnată sa să moară de foame... .

O! tocmai în odaia aceasta!... dice Cristian, care făcea în gândul său o decorațiune pentru actul al treile... . Veți, ce scenă frumoasă putem face! Eu presupun, că un copil... de oarece presupunem, că fiul ducesei vine după douăzeci și cinci de ani să recerce adevărul și să pedepsească crima. Veți, cum sparg marionetele noastre zidul misterios și găsesc acolo... în dosul acestor cărămizi... . Trebuie să facem iute o decorațiune ad hoc, ași mai avea timp... .

— Ce găsesc? dice dl Goefle.

— Nu știu, dice Cristian devenit de odată cugetător și trist. Idei așa negre îmi umblă prin cap

incât renunț la scena aceasta. Ea mi-ar lua toată voia, și în loc de a continua piesa, ași începe a dărâma zidul acesta, infuriat de curiositate... .

— Veți, să nu înnebunesci, amice Cristiane! Destul că am înnebunit eu; căci toate aceste sunt un vis și consciința mea mă opresce altcum a mă ocupa de bănueli, ce sunt rezultatul unui stomach obosit s'au a creerilor bolnavi de neactivitate. Isprăvesce piesa și făo nevătemătoare, dacă vrei să fie amuzantă; eu voiesc ori și cum să lucrez ceva, căci am aici a esamina un carton, ce tocmai mi l'a dat Stenson, și am să-mi fac o opiniune definitivă asupra conținutului său, căci dintr'un moment la altul, baronul poate trimite după lămuririle ce i le am promis ași-diminețată.

Cristian începu a scrie piesa sa teatrală și dl Goefle a ceti piesele sale de proces, tot insul la un capăt a mesei cei mari, cătră mijlocul căreia ei adunaseră bucatele dejunului. Ulfilas tocmai aducea alte mâncări. El era ca de obicei, pe jumătate beat, și avu cu dl Goefle o disertatiune cam lungă, ce Cristian nu o ascultă și nici nu o aude; era vorba de o supă gătită cu lapte, cu bere și cu sirup, o mâncare națională, ce dl Goefle voia se o aibă de cină și Ulfilas se lăuda a o găti ca niminea în Svedia. El alină cu promisiunea aceasta, mânia avocatului, care îi imputa ai fi îmbătat pe micul său lachău, o imputare de care Ulfilas jura că nu-l cunoașce și

să poate că jura drept, fiind-că el suferea beuturile alcoolice cu atâta aplomb și dibăcie.

La oarele șese, Cristian insprăvisse și dl Goefle nu lucruse mai nimic, fiind neliniscit, agitat; și Cristian, îndreptându-și din întâmplare ochii spre el, îi găsi privirea ficsă și preocupată. Cugetând că așa-i era maniera de a lucra, el nu voia se-l conturbe prin vre-o reflecșiune, până la momentul când îl întreba cu puțină nelinișce, dacă i ar plăcea se cetească schița piesei.

— Da, de bună samă, dice dl Goefle, dară pentru ce nu mi-o cetesci dta?

— Nu-mi este cu puțință, domnule Goefle.

Trebuie să-mi aleg personagele, să le îmbrac, se-mi adun piesele de decorațiune, să încarc toate aceste pe măgar, și să merg în grabă la castelul nou, ca să-mi cuprind locul destinat, să stabilesc teatrul, se așed luminările etc. Numai am o minută a pierde. Trebuie să începem la opt oare.

— La opt oare! Drace! o oară uricioasă. În castel nu se va servi cina decât la șeece oare? Și când se cinam noi?

— A! dal a cincea oară astăzi! esclamă Cristian cu desperare, făcânduși pregătirile sale cu grabă: în numele domnului cinează îndată, domnule Goefle, și se fi gata într'o oară. Vei ceti piesa mâncând.

ment de confuzie la cele, cari se află deja în regiunea Danubiului. Ceea ce este adevărat, este, că sentimentul anti-austriac se manifestă în România cu o energie neașteptată și că această creștere a urei trebuie să fie atribuită modului cu care organele austro-ungare afirmă misiunea civilisatoare a monarhiei Habsburgilor în Orient. Aceasta este o agitațiune preventivă pentru a evita să nu cadă la nivelul Serbiei. Comentariile presei vieneze în privința afacerii Briamont au produs în România un efect dintre cele mai supărătoare. Concluzia pe care o trag Românii este aceasta: oamenii de stat austriaci voiesc, că România să renunțe a se protege singură; garanția de siguranță ce ne oferă nu este alt ceva decât un protectorat. În fond este mai mult o neînțelegere decât o cauză de antagonism permanente. Cabinetul din Viena este prea înțelept pentru a se gândi să impună Românilor o vasalitate analogă cu aceea, care apasă asupra Sârbilor dela venirea la putere a ministerului Pirotchanaz, și campania iredentistă din România nu este decât o vagă eventualitate, care nu se va realiza nici odată, dacă Ungurii încetează de a mai considera pe Români ca o rasă inferioară și ai trata astfel.

În Serbia, simptomele sînt mai amenințătoare. Politica inaugurată de ministerul Pirotchanaz este de sigur prea anti-națională pentru a fi ertată să se creadă în dănuirea sistemului actual. Că Austro-Ungaria caută să cucerească o poziție preponderantă la Belgrad, aceasta este tot ce poate fi mai natural, avînd în vedere calea pe care a intrat cabinetul din Viena prin aneșarea Bosniei. Ar fi trebuit numai să se procedă cu mai multă circumspecție și să menajeze susceptibilitățile naționale ale Sârbilor, în loc de a face să simțăm în fie care moment că, în raporturile ei cu Serbia Austria nu consultă de cât propriile sale interese politice, economice și comerciale. Poporul sârb a vădit cu indignare, că regele Milan era tromba împăratului Francisc Iosif și d. Pirotchanatz executorul unei programe elaborată în străinătate și ostilă aspirațiilor naționalităților balcanice. În aceste condițiuni, este ușor de a înțelege, că chiar presa vieneză se nu aibă o mare încredere în dinastia Obrenoviciilor. Convingerea intimă, că preponderința austriacă la Belgrad a creat în Serbia o situațiune care nu se poate prelunge nedefinit, explică presupunerile și speculațiunile de tot felul ale ziarelor austriace în privința căsătoriei principesei Zorka a Muntenegrului cu principele Petru Carageorgevici. Aceste neliniști persistente nu sînt de cât mărturisirea fără voe a conștiinței politicienilor cari au împins pe Austria să minze edificiuul Congresului din Berlin. Când se samănă întregi trebuie a se aștepta a recolta complicări. Nu se poate tăgădui existența unei adânci nemulțămiri în peninsula Balcanilor, dar ar fi ridicul de a căuta cauza aiurea decât în proiectele fantastice ale doctrinarilor egemoniei austriace.

Varietăți.

* (Sciri personale.) Carol Regele României a plecat Joi însoțit de Fălcoianu, adjutant general, de col. Candianu-Popescu, adjutant și demajorul Negel, ofițier de ordonanță, de d. Liteanu, legatul României în Berlin, d. Carp legatul României la Viena. Regele s'a întâlnit la Breslau cu ministrul president Brătianu, cu care împreună s'a dus la Potsdam. Eri va fi plecat regele și ministrul către Viena unde vor petrece vre-o câte-va zile. Regele va face cu ocaziunea aceasta vizită împăratului și regelui Francisc Iosif. Dela Viena regele și ministrul se vor duce prin Budapesta a casă. Ministrul pres. Tisza încă se află în Viena în timpul când regele Carol și ministrul-presid. Brătianu vor fi acolo. — În Brașov regele a primit în vagonul său salon de curte, în care călătorește până la Berlin, pe dd. vice-comitele Roll, pe primariul Breunerberg și pe Gött. Și suita regelui călătorește într'un vagon românesc.

* (Nașii fiului principelui Wilhelm de Prusia) vor fi: Carol regele României, prin-

— Ei da! frumos regim îmi recomandă! să mănânc fără apetit și se cetesc mîncînd ca să nu pot mistui!

— Dar așa lasă-te. Voiu cerca să joc singur. O să fac cum pot! Ei! vr'un geniu bun îmi va veni într'ajutor!

— Ba nu, nu! esclama dl. Goeffe acest geniu bun vreau să fiu eu, eu ți-am promis și mă țin de vorbă.

— Nu, domnule Goeffe îți mulțămesc; dta nu ești datat la astfel de lucruri. Dta ești bărbat înțelept și nu te ai putea elibera de ocupațiunile dtale serioase, ca se-ți pui în cap, căciula cea cu clopoșelele nebuniei! Eu am fost foarte indiscret ați accepta promisiunea.

— Așa! esclama dl. Goeffe, drept cine mă eai? Drept fanfaron, care promite ceva, ce știe că nu o poate ține, sau doară drept pedant bătrîn incapabil a da mâna la o glumă plăcută?

(Va urma.)

cipele și princessa de Svedia, ducele și ducesa de Edinburg, principele și princessa de Schleswig-Holstein, Carol principele de Hohenzollern și ducesa Adelheid de Schleswig-Holstein.

* (Convocare.) Domnii membrii ai comitetului Reuniunii învățătorilor dela scoalele greco-orientale române din districtul S. Sebeș, precum și presidenții despărțemintelor tractuali sînt prin aceasta rugați a se înfățișa pe Sâmbătă în 13/25 August a. c. la 11 oare a. m. la ședința ordinară, în edificiul scoalei greco-orientale, române din centrul districtului din Sas-Sebeș.

Sibiu, în 8/20 August 1883.

Dr. Ioan Crișian
preș. reuniunii.

* (Necrolog.) Primit următorul anunț funebru:

Ilie Stănilă, medicinist în Viena, ca frate în numele său, al fratei sale Constantin și a rudeniilor sale, cu inimă plină de durere anunță prin aceasta tuturor cunoscuților, încetarea din viață a fratelui

Toma Stănilă,

născut în Săcădate, com. Sibiu, în timpul din urmă ascultător la academia r. de drept în Sibiu,

care au repausat, în urma unei întâmplări nenorocite, în 6/18 August a. c. la oarele 7 seara în etate de 21 ani.

Înmormântarea rămășițelor pămîntesci va avea loc în 8/20 August a. c. la oarele 1/2 3 d. p. din spitalul civil, la cinterimul gr. or. din suburbiul Iosefin.

Sibiu în 8/20 August 1883.

Fiei țerina ușoară!

* (Prima jertfă a procesului Tiszá-Eszlár) a cădut scriitorul dela tribunalul din Nyiregy-háza, Péczely, care în urma unui ordin al ministrului de justiție fu lipsit din post.

* (Extra Hungariae est vita) „M. P.” din Viena spune că de vre-o câteva săptămâni încoace se sporesce numărul acelor cetățeni ungurești, cari cer a se face cetățeni austriaci.

* („Figaro”), foaie umoristică din Viena se adresează către domnul Kálnoky ministrul de esterne cu rugarea următoare: „Nu cumva ai ave bunătate — dacă tocmai ai ave timp — se alungi sau se împrăscii și „scrupulii” nostri, cari s'au stîrnit și în noi față cu desvoltarea raporturilor austriace și față cu reacțiunea lor asupra alianței austro-germane, de oare ce aceasta pentru noi ar fi cu mult mai de lipsă decât pentru împăratul Germaniei. Popoarele Austriei nu mai puțin îngrijate de soarta lor.”

În alt număr avea o ilustrațiune, în care un turc, arătînd cu degetul spre o corabie aninată pe un vîrf de munte, asigură din toate puterile, că e corabia cea veritabilă a lui Noe, căci e „pech*” înlauntru și „pech” în afară. Străinul, care asculta cele ce i spunea turcul reflectează cestui diu urmă: „Ce'mi vorbesci! Nu o cunosc eu? E corabia de stat austriacă.”

* (Vaporul Teodorescu). „L'Intransigeant” scrie: „Să construesc în acest moment în artelierele domnilor Escher, Wys și Comp., pe riul Limmet, un vapor torpil de un gen cu totul nou. Vaporul e construit în întregul său din fer și va putea manevra sub apă la ori ce adâncime. De el va fi alipit un rezervator de aer îndestulitoriu pentru a permite ecupagiului se stea scufundat în apă douăsprezece oare și va fi luminat cu electricitate. Inventatoriul e un inginer român, d. Traian Teodorescu din Galați; fondurile necesare pentru construcțiune iau fost votate de Camerele române. Vaporul când va fi isprăvit, va fi supus unei serii de experiență pe lacul Zürich.

* (Dare de seamă și mulțămită publică). Ni se scrie din Tilișca în 12 August 1883 următoarele: Junimea română studioasă din jurul Săliștei a arangiat în 5 August st. n. a. c. în Tilișca în „Codrul verde” (Bêre) o petrecere de vară, a cărei venit curat a fost destinat jumătate fondului reuniunii pompierilor din Săliște, ear jumătate în favorul reuniunii, ce are a se înființa, a pompierilor din Tilișca.

Ca venite preste tot a intrat cu ocaziunea acestei petreceri 81 fl. 60 cr. v. a., ear ca spese avute cu arangierea petrecerii a eșit 62 fl. 84 cr. v. a. și așa subtrăgîndu-se spesele rezultă un venit curat preste tot de 18 fl. 76 cr. v. a. (Cam puțin pentru fonduri și cam prea mult pentru spese. Red.) din care sumuliță jumătate cu 9 fl. 38 cr. v. a. s'a espedat resp. inmanuat organului administrativ al reuniunii pompierilor voluntari din Săliște. ear sumulița restantă cu 9 fl. 38 cr. v. a. s'a încredințat de ocamdată casarului comunei politice Tilișca.

*) Reșină.

Nici cu ocaziunea aceasta nu a întârziat mai multe prea stimate doamne și prea onorați domni — căror li se aduce în specie o sinceră mulțămită — a da o espresiune a marimozității Dlor prin suprasolviri preste prețurile de intrare după cum urmează:

Din Săliște: DD. Ilarion Muciu, pretor cercual 4 fl., Dumitru Roman, comerciant, 4 fl., Bucur Comșa, primariu 2 fl. D na Iustina Oprea Bêrză 1 fl. Nicolau Brîndușu, comerciant, 1 fl. Dr. Nicolau Cafefariu, medic cercual 1 fl., Nicolau Ivan, diacon și învățătoriu 50 cr. Mai mulți p. t. membri (cam 20) a-i reuniunii pompierilor voluntari din Săliște a solvit laolaltă — sub titula de „Din partea Corporațiunii pompierilor voluntari din Săliște” — (ca tacșă de intrare suma de 4 fl.

Din Tilișca: DD. Stefan Millea, notariu 1 fl., Petru Iuga, paroch gr. or. 1 fl. George Bratu, primariu 50 cr.

Din Galeșiu: Dl. Avram Acilenescu, notariu 1 florin.

Din Orlat: Dl Ludovic Pesamosca, primar, 4 fl., 50 cr.

Din Gura-riului: DD. Ioan Rebege, proprietar 1 fl., Ioachim Muntean, paroch gr. or. 1 fl.,

Din Mercurea: DD. Dr. Coloman Albu avocat 1 fl., Basiliu Greavu, sub-jude regesc 50 cr. Petru Cosciug, Cancelist 50 cr.,

Din Conția: Dl. Ioan Oprean, paroch greco-oriental 1 fl.,

Din Apoldul-inferior: Dl Ioan Oreștian, primariu 1 fl.,

Din Poiana: Dl Alecsandru Toma, comerciant 50 cr.

Din Alămor: Dl Alămorean, paroch greco-oriental 1 fl.

Din Ocna: Ioan Henteș, ascultătoriu de drepturi 50 cr.

Comitetul arangiator vine ași esprima publice cea mai profundă stimă, ce-o păstrează, precum și cea mai cordială mulțămire tuturor doamnelor și domnilor contribuenți și participanți, cari nau cruțat nimic spre a sprigină prima încercare a junimei întreprindătoare cu tot, ce le a fost posibil.

În numele comitetului arangiator:

Președintele:
Aureliu Millea
ascultătoriu de drepturi.

Casariul:
Demetriu Lăpădat
ascultători de pedagogie.

* (Manevrele române de toamnă.) „L'Independance roumaine” publică următoarele în numărul său de ați:

„Am spus în zilele acestea, că otăririle luate în privința manevrelor au fost schimbate.

„Eacă ce aflăm în aceste privințe:

„Trupele nu vor fi concentrate de cât într'o singură serie, ear nu în două cum se otărise la început și pe timp de 60 zile, dela 20 August până la 18 Octovre.

„Manevrele, au mai bine esercițiile militare se vor face în tot acest timp la statul-maior al fie căru regiment.

În cele din urmă două-spre-zece zile, trupele vor porui spre statul-maior al fie cărei divisiuni din care fac parte, și în decursul acestor 12 zile se vor face inspecțiunile generale, pentru formarea tablourilor de înaintare.

„Numai al 2-lea corp de armată, al căru stat major se află în Bucuresci, face escepțiune.

„Pe timpul acestor din urmă 12 zile, divisiunile: a 2-a și a 3-a, care compun acest corp, vor manevra una contra celeilalte.

„Fie-care batalion al armatei va concentra pentru aceste manevre 200 oameni și fie-care regiment 350 oameni.

„Acestea sînt cele din urmă dispozițiuni luate de la ministerul de resboiu în privința manevrelor din anul acesta.”

* (Contra turbării. „Rom.” ne spune că țiarul „Désbats” dela 9 August publică:

Mijloacele practice nu trebuiesc respinse a priori. S'a vorbit adese de acțiunea usturoiului asupra turburării. D-rul Dias, din Porto, a conchis de curînd din esperiințele sale, că indiviți tratați cu usturoi n'au prezentat nici un simptom rabic, pe când alții, cari n'au fost tratați astfel, au murit. Poate că usturoiul conține un principiu eficace. Dr. Dias recomandă de a spăla mușcătura cu apă, de a o freca cu usturoiu pisat și a-i aplica apoi un bandagiu tot cu usturoiu; timp de opt zile, rănitul trebuie să mănânce în fie-care dimineată 2 căpățini de usturoiu și se bea o decoctiune de usturoiu (o căpățină la 700 grame de apă, reduse de 500 gr.) Acest remediu nu e nou; toți Arabii îl cunosc. Mahomed dicea: „Pus pe mușcătură de viperă sau pe înțepătura de scorpiu, el dă rezultate minunate” Sofian el Andalurry e mai lămurit; „Luat ca hrană el e foarte folositor în contra înțepăturilor de scor-

pie și a mușcăturei de câni turbați." Kabilii și Arabii urmează din punct în punct această practică.

* (Transferare.) Dl Dr. Emil Brote este transferat dela regimentul de infanterie bar. de Schönfeld Nr. 82. la regimentul de infanterie Friedrich Wilhelm Mare Duce de Meklenburg Strelitz, Nr. 31; dl Dr. Ioan Popu dela regimentul de infanterie Ludovic Principe de Bavaria, Nr. 62 la regimentul de infanterie conte Gondrecourt Nr. 55.

Mai nou.

"Wiener Allgemeine Ztg" publică scirea, că regele Carol al României, în întoarcerea sa dela Berlin, nu va atinge Viena.

"Le Danube", reflectând la întâlnirea celor doi împărați și la scopul întâlnirii: prolongirea alianței austro-germane, spune că un corespondent vienez dela "Post" din Berlin se grăbește a desmînți „su-

pozițiunea aceasta", adăugînd, că comunitatea intereselor Germaniei și Austro-Ungariei, și intimitatea relațiilor între cele două familii domnitoare, face superfluă prolongirea formală a alianței. „Le Danube” comentează cuvintele diarului „Post” dîcînd: o astfel de desmînțire nu este desmînțire. Ea confirmă din contră fondul subpozițiunii în cestiune.

Dela Agram se telegrafează că acolo domnesce liniscea cea mai completă; din contră dela Carlopago și Zengg se anunță turburări din cauza insignielor. În Zengg s'a requirat miliția. Conducătorul poliției din Agram este destituit definitiv.

Regele Serbiei a sosit, eri la 2 oare după amiazi, în Viena. Împăratul Germaniei, se dîce, că ar fi distins pe ministrul president din Belgrad, Pirocianaț cu crucea cea mare a vulturului roșu. Distincțiunii i se atribue însemnătate politică.

Dl LMC bar. Beck capul statului major general, în călătoria sa pentru inspecțiunea pasurilor transilvane, a sosit în 16 l. c. la Reghin, de unde

și-a continuat drumul, pe Murăș în sus spre Toplița română și Gurghiu.

Loterie.

Sâmbătă 6 August 1883.

Buda: 42 34 39 6 53

Bursa de Viena și Pesta.

Din 18 August n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	120.—	119.75
Renta de aur ung. de 4%	88.65	88.65
Renta ung. de hârtie	87.15	87.10
mprumutul drumurilor de fer ung.	139.—	138.75
emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	91.80	91.75
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient ung.	114.25	114.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.70	78.70
Datorie de stat ausacă în argint	79.50	79.60
Galbin	5.65	5.66
Napoleon	9.49	9.49
100 marce nemțesci	58.35	58.40
London (pe polița de trei luni)	119.80	119.90

Rr. 231

[480] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc la scoala confesională gr. or. din Ozun, protopresbiteratul al II. al Brașovului se escrie concurs până la 10 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sînt:

a) 18 H-litre seară și cucuruz computeate în 90 fl.

b) relutul de lemne 8 fl.

c) venitul grădinei dela scoala veche 1 fl.

d) venitul stolar ca cantor 10 fl.

e) venitul dela sărăciune — pâlmași 10 fl.

f) venitul didactului dela 20—30 elevi câte 40 cr. 8 fl. 14 cr.

g) prospecte de a eși dinarunc, sau subvențiune 23 fl.

suma 150 fl. v. a.

Doritorii la acest post ăau a'și adresa suplicile lor înzestrate conform legilor în vigoare cu documentele cerute oficiului protopresbiteral subsemnat.

Brașov în 3 August 1883

Oficiul protopresbiteral gr. or.

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Petric, m. p.,
protopresbiter.

Nr. 284

[481] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate, aparțiitoare protopresbiteratului Mercurei se escrie concurs cu termenul 30 August a. c. st. v.

1. Mercurea cu salariu anual de 200 fl. 4° metr. lemne de foc, din cari e a se încălzi și scoala.

2. Broșceni cu salariu anual de 150 fl. Concurenții au a'și așterne cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare, oficiului ppresbiteral al tractului Mercurii în Mercurea până la termenul indicat, însemnând numele comunei unde le este ubicațiunea și posta ultimă.

Dela oficiul ppresbiteral al tractului.

Mercurea la 4 August 1883.

Ioan Droc m. p.,
admstr. ppresbit.

Nr. 182

[477] 1—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III-a Veneția superioară în protopresbiteratul Făgărașului, devenită vacantă prin repausarea parochului Iacob Moga, se decide concurs cu termenul de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sînt venitele stolari dela 82 familii computeate după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă, folosirea cimiteriului, cum și câte una ferdelă de bucate dela toată gazda, care toate computeate la olaltă în bani, dau suma de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocnpa postul aceasta, vor avea a'și așterne petițiunile

lor sub semnatului oficiu protopresbiteral, instruite cu documentele prescrie de statutul organic și regulamentul congresual pentru parochii; până la termenul sus arătat.

Făgăraș 1 August 1883

În conțelegere cu comitetul parochial

Petru Popescu m. p.,
protopresbiter

Nr. 44

[475] 1—3

CONCURS.

La scoala capitală gr. or. din Săliște sînt două posturi de învățătoriu vacante împreunate fie care cu câte un salariu anual de 350 fl. v. a. și cu dreptul de *quinquenaliu* de câte 50 fl. v. a. cari bani se plătesc anticipative din fondul scoalei.

Pentru ocuparea amânduror acestor posturi se escrie concurs cu termenul preclusiv până la 15/3 Septembrie 1883.

Cei ce doresc a ocupa aceste posturi, își vor îndrepta petițiunile instruite conform statutului organic și dispozițiilor sinodali relative la scoalele capitale, cătră prea onor. oficiu protopresbiteral al tractului Săliște.

Săliște 7/19 August 1883.

Comitetul parochial gr. or. din Săliște. În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Ioan Maxim m. p.,
președ. comit.

Nr. 98.

[476] 1—3

Prelungire de concurs.

Termenul pentru ocuparea parochiei de cl. III-a G. Cristur se prelungește până la 29 August a. c.

Emolumentele sînt tot cele publicate în „Telegraful Român” Nrii 55. 56 și 57.

Agârbiciu, 4 August, 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon P. Moldovan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 192.

[472] 2—3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Orăștioara de jos, protopresbiteratul Orăștiei, cu termenul până la 30 August st. v.

Emolumentele: 200 fl. salariu, cuartir și lemnele necesarii de încălzi.

Cererile instruite conform prescrișelor din vigoare sînt a se așterne la oficiul protopresbiteral gr. or. al Orăștiei.

Orăștie, 2 August, 1883

În conțelegere cu comitetul parochial. Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Orăștiei.

Nr. 83.

[471] 2—3

CONCURS.

Spre ocuparea vacantei stațiuni de paroch din comuna Nadeșul Săsesc de clasa a III se escrie concurs până în 5 Septembrie 1883 st. v.

Emolumentele sînt.

1. casa parochială corespundeătoare, șura, grajd, cu toate edificiile necesare pentru economie.

2. dela 65 de familii câte o ferdelă de cucuruz sfărmit.

3. dela 21 de neorustici câte 40 cr.

4. porțiunea canonică 6 jugere și jumătate, cu ocașiunea segregării pășunitei se va mai căpăta ca porțiune canonică 6 jugere — prin Septembrie a. c.

5. Șase stângini de lemne de foc aduse în curtea parochială pentru preot.

6. dela tinerimea aflătoare, feciori și fete în tot anul câte 2 zile de lucru cu palma.

7. porțiunea canonică, câtă va avea parochul, comuna bisericăscă este datoare a o lucra în 3 ani de zile cu tot feliul de lucru de arat, semănat, cosit, și fructele ce se vor face adunate și aduse acasă.

Doritorii de a ocupa aceasta stațiune preoțască, vor avea ași așterne cererile lor în sensul statutului organic și al regulamentului congresual pentru parochii din anul 1878 la subscrisul în termenul sus indicat.

Alma 1 August, 1883

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Almășan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 273 prot.

[467] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățătoriu de clasa a II dela scoala română gr. or. din Cernatul Săcelilor, protopresbiteratul I. al Brașovului, se escrie concurs cu termenul până la 26 August a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt 250 fl. v. a. cu prospect de a se ameliora după un an la 300 fl.

Dela concurenți se cere a legitima, că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale și că au depus esamenul de calificațiune învățătoresc.

Petițiunile instruite cu menționatele documente au a se așterne până la termenul indicat prea on. domn protopresbiter Iosif Barac în Brașov.

Cernatu în 28 Iulie 1883.

În conțelegere cu dl protopresbiter respectiv.

Comitetul parochial
George Urdea m. p.,

Nr. 158. prot.

[468] 3—3

CONCURS.

Spre întregirea stațiunii de învățătoriu la scoala populară gr. or. română din Iclandul mare, protopresbiteratul M. Oșorheiului se escrie concurs cu termenul până la 31 August a. c. st. v.

Emolumentele sînt: 200 fl. salariu anual, solvit în rate trilonari, cuartir natural și grădina de legume.

Cererile instruite conform prescrișelor din vigoare sînt a se așterne la oficiul protopresbiteral al tractului M. Oșorheiului.

Sibiu, 24 Iulie 1883.

În conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Comitetul parochial gr. or. din Iclandul mare.

Cursul scolastic pentru moșit.

În urma emisului înaltului ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune publică din a. c. Nr. 3255, prin aceasta se face cunoscut: că în semestrul de iarnă se deschide cursul învățămîntului de cinci luni la **institutul reg. ung. de moșit în Sibiu în 1. Octomvre c. n. 1883.** Primirea la acest curs va avè loc dela 1—8 Octomvre în localitatea scoalei din *Strada morii* (Mühlgasse) Nr. 25 pe lângă producerea atestatului de Botez și de moralitate. Sibiu, 26 Iunie nou 1883.

[456] 3—3

Diracțiunea.

Anunțiu.

Se primesc *frecuantanți de scoale* în **cuartir și cost cu spălat cu tot**, pe lângă condițiuni echitabile. Informațiuni dă redacțiunea acestei foi. [479] 1—3

Institut agronomic săsesc din Transilvania

(scoala de agronomiă, pomărit și vierit) în Mediaș.

Anul nou scolariu se începe cu **1 Septemvre 1883.**

Durarea învățămîntului **3 ani.**

Limba instrucțiunii cea germană.

Condițiunile acceptării. Absolut de scoala populară și etate de **15 ani,**

Insinuări și acceptări sînt a se așterne până în **1 Septemvre a. c.** la Direcțiune.

Cu începerea anului scolariu se dau 4 știpendii dela Universitate à 120 fl. pe an.

[478] 1—3

Diracțiunea.

Nr. 3065. civil 1883.

[473] 2—3

Publicațiune.

Pentru segregarea locurilor și a pășunatului în comuna Lățud, și adevă pentru începerea lucrurilor premergătoare, alegerea ingineriului și stabilirea preliminarului de spese, se pune și de pertractare pe **17 Septemvre, 1883 la 9 oare înainte de amiazi** în comuna **Lățud**, la locuința judeului comunal; citez deci pre toți cei interesați pe acest termen, cu observarea, că neprezentarea lor nu va împede ca pertractării.

În numele tribunalului:

Elisabetopole, 14 August 1883.

Káplány Géza m. p.,
jude esmis.

Nr. 3076 1883

[469] 3—3

Publicațiune.

Spre a se pute face lucrările de pregătire în afacerea comasării și a segregării pășunatului și a pădurilor din Paloș și în special pentru alegerea ingineriului și pregătirea preliminarului de spese, se pune și de pertractare pe **27 Septemvre, 1883 la 3 oare după amiazi** și pentru ascultarea martorilor și oculata judecătorească și a esperților pentru segregarea pășunatului și a pădurilor, conform decisiunii tribunalului de sub Nr. 2351: 1883 se pune și de pertractare pe 29 Septemvre 1883. 8 oare înainte de amiazi la fața locului în Paloș în locuința judeului comunal, la care se citează toți cei interesați, că neprezentarea lor nu va împede ca pertractarea, nici ascultarea martorilor și oculata judecătorească și a esperților.

În numele tribunalului.

Elisabetopole, 6 August 1883.

Káplány Géza m. p.,
jude de tribunal esmis.